

vi, at dette Standpunkt var tiltraadt af et Flertal af det daværende Udvalg. Jeg antager derfor og mener at have god Grund til at antage, at dette Standpunkt i Virkeligheden deles af et Flertal af dette Tings Medlemmer. Naar der nu i disse Dage er blevet talt ikke saa lidt om, at denne Lov selvfølgelig vil trække ny Love eller en Udvidelse af det foreliggende Lovforslag efter sig — hvilket ogsaa jeg tror, fordi det er en stor Ubillighed, at den ene Arbejder er forsikret og den anden ikke — saa forudsætter jeg, eller jeg betragter det næsten som en afgjort Sag, at kun saadanne Efterfølgere af denne Lov ville gaa igennem dette Ting, som ere baserede paa dette Princip, som er opstillet i de tre ærede Medlemmers Ændringsforslag, nemlig at de andre Erhvervs Forsikring bliver at betale af Samfundet og ikke af Erhvervet selv. Jeg tror, at der er den allerstørste Sandsynlighed derfor. Det er mod en saadan Uligestilling, at mine Meningsfæller og jeg have ønsket at udtale os gennem vor Afstemning her. Derfor have vi opstillet de to nævnte Ændringsforslag, af hvilke, som sagt, det sidste er det vigtigste, idet det indeholder det, som vi egentlig ville pointere, nemlig at Staten, Samfundet, bør deltage ogsaa allerede i Forsikringen af Industriens Arbejdere. Vi gøre os selvfølgelig ingen Illusion om, at det vil lykkes os paa dette Tidspunkt at vinde det høje Ting for denne Anskuelse. Den Præcision, hvormed der forleden Dag blev stemt imod Udvalgs Nedsættelse, berettiger os til den Antagelse, at der med samme Præcision vil blive stemt imod Ændringsforslag — eller om ikke mod Ændringsforslag overhovedet, saa i alt Fald imod indgribende Ændringer. Skulde det imidlertid ske — hvad vi dog ikke vente — at denne vor Ændring blev vedtagen, vil jeg paa Forhaand sige til de Indvendinger, som mulig maatte fremkomme mod den Maade, hvorpaa Tanken er gennemført med Hensyn til Statsforsikringsanstalten og lignende Enkeltheder, at ere vi først alle enige om, at der af Samfundet bør ydes Bidrag til denne Forsikring, saa vil man ved fortsat Forhandling i eller uden for Udvalg sikkert kunne faa Forslaget iklædt en saadan Form, at alle kunde gaa med dertil. Skulde det imidlertid — hvad der, som sagt, er det sandsynligste — ikke ske, at denne Ændring bliver vedtagen, saa er det, som vi tilsigte ved Ændringsforslaget, paa Forhaand at have lagt *vort* Standpunkt for Dagen: at en saadan Lovgivning,

som vi antage maa blive den sikre Følge af Udviklingen i Fremtiden, en Lovgivning, der bliver af vidt forskellig Natur for de forskellige Erhverv, agte vi at udtale os imod; vi ville slaa fast, at det, hvis Gennemførelse vi maa betragte som overvejende sandsynligt for de andre Erhvervs Vedkommende, ønske vi ogsaa skal ske for de i Lovforslaget omhandlede Erhverv. Et Flertal i Udvalget i næstsidste Samling har, som sagt, udtalt sig for en Forsikring for de andre Erhvervs Vedkommende paa den Maade, som der er Tale om i de tre ærede Medlemmers Ændringsforslag, og der siges udtrykkelig i dette Flertals Betænkning, at der ikke kan næres nogen Betænkelse derved, fordi det er ganske naturligt at behandle Arbejdsinvalider paa samme Maade og efter samme humane Principper som Alderdomsinvalider. Denne Udtalelse kan jeg tiltræde, men jeg maa da hævde, at den maa gælde *alle* Arbejdsinvalider, ogsaa Haandværkets og Industriens. Naar man i Lovforslaget har forsøgt at stille Haandværkets og Industriens Arbejdsinvalider paa en ganske anden Maade og til Grund derfor har lagt Teorier om en Arbejdsaftale eller lignende, maa jeg hævde, som jeg gjorde det forleden Dag, at en saadan Aftale ikke eksisterer som faktisk Retsgrundlag, men kun som Teori, og at den derfor ikke kan forpligte de saakaldte farlige Erhverv til at bære andre Byrder end dem, som paahvile samtlige Erhverv i al Almindelighed. Hvis denne Ulighed gennemføres, hvad der er højst sandsynligt, saa vil ikke alene den større Industri, men de mindste Haandværkere komme i det mærkelige Tilfælde af Dobbeltbeskatning, at de gennem deres Bidrag til Stat og Kommune skulle yde Bidrag til de øvrige Erhvervs Forsikring, foruden at de i Henhold til denne Lov helt og holdent betale deres eget Erhvervs Forsikring. Det forekommer mig dog, at der ikke er anført nogen som helst Grund, der kan retfærdiggøre en saadan Dobbeltbeskatning; der er ikke anført noget som helst, som kan godtgøre, at der er et saadant Skel mellem Landets forskellige Erhverv, at man bør paalægge det ene en Dobbeltbeskatning — til sig selv plus til de andre — men derimod stille de andre Erhverv saaledes, at de ikke en Gang betale deres egen Ulykkesforsikring, end mindre bidrage til de andres. Det forekommer os endvidere, at det er saa meget naturligere at stille Forslag om et Tilskud fra Samfundet, som det jo ogsaa blev fremhævet forleden Dag, at det i Virkelig-